

Škola průkopníků - 1

- *mluví* Torben Søndergaard

Vyjděte z krabice

Torben Søndergaard - The Pioneer School - 1

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **02**) © 2016 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Torben Søndergaard - Škola průkopníků - 1 - Vyjděte z krabice

Vítejte u prvního vyučování naší Školy průkopníků. Dnes projdeme něco z historie církve a ukážu vám, že většina toho, co dnes děláme, není postavena na Božím slově, ale na našich vlastních základech, které byly položeny před mnoha lety katolickou církví. Protože stále stavíme na tomto základě, tak všechny církve vypadají tak nějak stejně a nejsme efektivní v dělání učedníků způsobem, jakým nám Ježíš přikázal. Pokud to začneme vidět a změníme to, tak budeme mnohem efektivnější v činění učedníků.

Vymaníme se z některých tradic a vrátíme se k normálnímu křesťanskému životu. Co je normální křesťanský život, čteme v knize Skutků: probuzené křesťanství, o jakém čteme v Bibli. Co vidíte za mnou, to není normální křesťanský život. Bible - kniha Skutků, to je normální křesťanský život. Během tohoto vyučování vám to více vysvětlím, abyste mohli vkročit do svobody, do života, který pro vás Bůh má, do života, o kterém čteme v knize Skutků. Takže vítejte u prvního vyučování.

Vítejte ve Škole průkopníků, jmenuji se Torben Søndergaard, jsem z Dánska a je pro mě velkou ctí vás zde přivítat. Věřím, že toto vyučování změní váš život. Mnoho z vás vidělo má videa na Youtube nebo na mých stránkách: thelastreformation.com a slyšeli jste tam svědectví, co Bůh dělá. Věřím, že toto vyučování vám pomůže začít žít takový život, život, po kterém všichni toužíme, život, o kterém čteme v knize Skutků. Je úžasné, co Bůh právě teď dělá, protože nyní každý den slyším svědectví od lidí, kterým toto vyučování změnilo život, a kteří začali dělat učedníky způsobem, kterým je děláme my. A již na začátku chci uvést, že mám srdce proto, abych trénoval a vybavil lidi a věřím, že pokud změníme způsob, jakým děláme věci, změníme způsob vyučování, jak předkládáme evangelium, změníme způsob, jakým děláme učedníky, tak věřím, že uvidíme úžasné věci. A nemusí to vůbec trvat dlouho.

Před několika dny mé video viděl někdo z Holandska. Rozhodli se přijít do Dánska na prázdniny, aby se se mnou taky setkali a šli se mnou do ulic. Byl to pár, měli 4 děti. Přišli i s nimi, tak jsme se chvíli bavili a pak jsme šli do města, kde bydlím a oni se chtěli nějak naučit uzdravovat nemocné, chtěli to zažít. Nikdo z nich se ještě za uzdravení na ulici úspěšně nemodlil. A já jsem udělal něco jednoduchého, najdete to v Božím slově. Ježíš řekl, "následujte mě" a lidi ho tenkrát následovali a on je učil. Nevytvořil pro ně biblickou školu, ale učil je v každodenním životě. Já před pár dny udělal to samé. Řekl jsem, "následujte mě" a šli jsme do města. Trvalo jí asi 20 minut, než se modlila za prvního člověka, který byl uzdraven. Za 20 minut se její manžel modlil za prvního člověka, který byl uzdraven. Bylo to úžasné, protože několik lidí, za které se modlili, byli z Islandu. Byl to fotbalový tým z Islandu, který zrovna hrál v Dánsku. A někteří z nich byli uzdraveni. Takže později za námi přišli s celým týmem a brzy u nás stálo asi 40 lidí, kteří chtěli modlitbu.

Tak jsem řekl těm novým z Holandska: "Prostě se za ně modlete, jděte na to." A tak se za 20-40 minut modlili za mnoho lidí, z nichž mnozí byli uzdraveni. A věřím, že za tu hodinu bylo uzdraveno asi 30 lidí. Někdo měl bolesti hlavy, migrénu asi 2 roky, která zmizela. Pak jedna žena byla 4 roky po autonehodě a měla dislokovanou část zad, takže ji záda bolely už 4 roky, a když zatlačila na tu kost, tak cítila, že tam nepatří a že něco je s jejími zády v nepořádku. Tak jsem té paní z Holandska řekl: "Prostě se modli." Položila ruce, modlila se a ta kost se vrátila zpátky na místo. Ona už ji necítila a veškerá bolest odešla. Toto jsme zažili za pouhou hodinu. Za 40 minut se oba naučili uzdravovat nemocné. Tak se vrátili zpátky do Holandska a dělají tam úplně to samé, protože to není o mně, je to o Duchu svatém v nás. A toto je jen jeden příklad, jak můžete činit a trénovat učedníky jiným způsobem, než na jaký jsme zvyklí, jako například sezení v církvi nebo studování biblické školy.

Toto je vlastně taky biblická škola, ale velmi se liší, což uvidíte později. Tady se nenaučíte moc teologie, učení je spíše prakticky zaměřené. Jako třeba ten pár z Holandska: viděli jsme, jak se jim změnil život. My jsme je naučili do toho života vejít za 40 minut. Kolik lidí v církvi už sedělo 10, 15,

20 let a toužilo po něčem takovém? Ale nezažili to. Pořád sedí a čekají, že když budou dál sedět a poslouchat, tak se to jednoho dne stane. Ale upřímně: nestane se to, když budeme dělat to, co jsme vždy dělali. Ne. Musíme se zastavit a položit si otázku: jestli jednáme podle Božího slova a jestli opravdu činíme učedníky. A já věřím, že probuzení, které je před námi - Poslední reformace, je reformace, která je založena na činění učedníků. Protože kdybychom znovu použili nástroje, které nám Bůh dal, a činili učedníky, jak nás k tomu Ježíš povolal a to způsobem, k jakému nás povolal, tak můžeme vidět tolik skvělých věcí. Já mám tolik svědectví o lidech, kteří seděli v církvi možná celý život, 20, 40 let, kteří ještě nikoho nepřivedli ke Kristu, nikoho neuzdravili, nikdy nevyhnali démona, nikdy nezažili nadpřirozený život a nemají svědectví, jaké čteme v knize Skutků. Ale když s nimi pracuji, tak se třeba za hodinu, dvě nebo za den změni jejich život a pak v něm pokračují tím novým způsobem. Takže předtím jejich život nevypadal jako z knihy Skutků, ale za pouhých pár hodin jejich život už tak vypadal. Takových podobných svědectví vám řeknu ještě hodně v průběhu školy.

Jestli toužíte po tom, aby si vás Bůh použil a vy jste to mohli zažít, tak jste přišli na správné místo. Jestli chcete jen teologii a chcete debatovat, tak tato škola není pro vás. My si totiž musíme uvědomit, že to není jen o teologii a to tady později uvidíme. Je to spíše o tom dělat věci jednoduše, jak to dělal Ježíš. Je to o tom, abychom otevřeli oči a sundali z nich naše náboženské brýle. A často je třeba začít opravdu znovu na začátku. V této první lekci se podíváme na historii církve. Mnoho věcí z historie církve je spíše nuda, ale toto je velmi zajímavé, protože vám to ukáže, proč mnoho věcí dnes v církvi je tak, jak je. Nějak vám to pomůže se osvobodit od tradic a vstoupit do života, po kterém toužíte, o kterém čteme v knize Skutků.

Na začátek chci říct, že tu máme Bibli. Když se chci podívat do Bible, abych se dozvěděl, jak má křesťan žít, co je to normální křesťanský život, kde se mám podívat? Mám se podívat do Starého zákona? - Ne. Protože ve Starém zákoně nenajdete křesťana, učedníka Ježíše jako mě a tebe. SZ se odehrává před křížem, před Ježíšem byla v platnosti Stará smlouva a věci se velmi lišily od dnešní doby. Ale nějak mnoho církví a mnoho křesťanů stále žije v SZ se starozákonní mentalitou. Ve Starém zákoně se ale nedozvíme, kdo je to učedník. Kde to teda najdu? Je to ve 4 evangeliích? - Ne, není to tam. Samozřejmě tam jsou Ježíšova slova, kde vidíte, k čemu nás povolal a jak vyslal své učedníky, jak pracoval, jak jednal, jak zemřel na kříži a povstal, ale nenajdete tam žádné učedníky, jako jsem já a ty. - Proč? Protože nikdo v evangeliích nebyl pokřtěn ve jménu Ježíše, jak my dnes, nikdo nepřijal Ducha svatého, jako jsme ho přijali my. Duch svatý totiž nebyl vylit v žádném ze 4 evangelií. Ježíš ještě nezemřel a nebyl vzkříšen, takže tam pořád máme v podstatě Starou smlouvu.

Mnoho křesťanů dnes taky žije tak nějak ve 4 evangeliích a nerozumí, že bychom tam neměli žít, že bychom měli žít v následující knize, knize Skutků. Protože v knize Skutků čteme, jak byl Duch svatý vylit na lidi a jak začali žít. Čteme tam o lidech, kteří milují Boha, kteří milují Ježíše, kteří byli ochotni vzít svůj kříž a následovat ho. Mnozí zemřeli jako mučedníci. Taky můžeme číst o tom, jak v nich Duch svatý jednal, jak je vedl, jak si je Bůh použil, aby postavil svou církev. Takže Duch svatý byl v knize Skutků prakticky všude. Můžete číst o tom, jak je vedl skrze sny, jak k nim mluvil, jak uzdravovali nemocné a vyháněli demony... O tom čteme ve Skutcích. Tak co je tedy kniha Skutků? To je normální křesťanský život. Možná chodíte do církve a dost pravděpodobně to vypadá odlišně od toho, o čem čteme v knize Skutků. Takže vám chci říct, že to není normální a nemělo by to tak být. Mělo by to být tak, jak o tom čteme [v Bibli].

Když sedíte v nějakém sboru určité denominace, tak získáte jen jeden názor: "Ahá, tak tohle znamená 'být křesťanem'." Ale když jste v jiné církvi jiné denominace, tak získáte zase jiný. Ale my bychom se měli zastavit a číst jen a jen Slovo. Podívat se do knihy Skutků, když se chceme naučit, co znamená být učedníkem, jak bychom měli žít a pak si říct: "platí to i pro dnešek." Každý totiž dnes věří, že Ježíš je stejný včera, dnes i navěky, On se nezměnil a tomu my věříme, co se týče

spásy nebo jiných věcí. Ale co jeho život? Co Duch svatý? Co ty zázraky? Pokud se nezměnil, tak to, co čteme v knize Skutků, platí i pro dnešek. Pokud se nezměnil On, tak se Duch svatý taky nezměnil. A kniha Skutků není zase tolik o apoštolech, což uvidíme později. Kniha Skutků je o Duchu svatém v prvních učednících a o tom, jak žili. A On se nezměnil, Duch se nezměnil, a proto náš dnešní život by měl tak vypadat. Když si to začnete uvědomovat, když začnete chápat ty věci, které s vámi budu sdílet v nadcházejících lekcích této biblické školy, tak jsem se začal osvobozovat od svého tehdejšího "normálního života" a krok za krokem jsem uviděl, jak se můj život podobá tomu, o kterém čtete v Bibli.

Mám tolik úžasných svědectví o tom, jak mě Bůh vedl skrze sny, jak ke mně mluvil, jak mě Duch svatý vedl, jak jsem viděl mnoho lidí se obrátit, naplnit se Duchem svatým, modlím se za ně a najednou na ně přijde Duch svatý a oni se začnou modlit v jazycích, jak byli lidi osvobozeni od démonů a to všechno se pro mě stalo normální součástí života. Jistě, že mnozí z vás jste o takovém životě slyšeli, ale často o tom slyšíme, že se to děje v Číně, Africe a v jiných zemích, ale co západ? Žiji v Dánsku, to je západní země. Ale Ježíš je stejný i na západě. To, o čem čteme v knize Skutků, o čem slyšíme z Číny, můžeme vidět i tady. Proč? Protože Ježíš je stejný. Doufám, že jste připraveni přijmout toto vyučování, protože vás to bude provokovat. Chci říct už na začátku, že Bůh mi dal dar a mým darem je "provokovat" lidi. Teď když jsem to řekl, tak je mi dovoleno používat tento dar. A já vás chci provokovat, chci vám říct a ukázat něco, o čem jste ještě neslyšeli. Když to uslyšíte a je to pro vás nové, tak se zastavte a přemýšlejte, co cítíte v srdci, podívejte se do Božího slova, jestli je pravda, co říkám, a budete asi v šoku, protože uvidíte, že většina věcí, které jste doposud dělali, nebylo Boží slovo - byly to tradice. A to vám teď ukážu.

Provedu vás částí historie církve a ukážu vám, na jakých základech stavíme. Hodně vám pomůže, když se od toho osvobodíte a zároveň to bude i vyučování, ke kterému se budu vracet znovu a znovu a znovu v průběhu této biblické školy. Toto vyučování vám totiž pomůže přijmout, co Ježíš říká. Jste na to připraveni? Mám tady papír. "Kniha Skutků" - "probuzené křesťanství, o jakém čteme v Bibli." Kniha Skutků - to je normální křesťanský život. Začalo to, když byl Duch svatý vylit na lidi a popisuje život prvních učedníků. V této biblické škole projdu knihu Skutků a uvidíte tam mnoho věcí. V knize Skutků bylo pár lidí, kteří změnili svět. Duch svatý začal a to mělo vliv na celý svět. Na začátku bylo "probuzené křesťanství", jinými slovy taky "mučednické křesťanství", hodně lidí zemřelo kvůli své víře, ale pak se něco stalo.

Kolem roku 300 vládl císař Konstantin, který v křesťanství změnil hodně věcí. Dříve bylo křesťanství pronásledováno a mnozí kvůli tomu zemřeli, ale protože rostlo, tak Konstantin křesťanství uznal za oficiální náboženství. Mnozí křesťané si myslí, že Konstantin byl křesťan a prokázal církvi dobrou službu, ale on tak navždy pokazil církev. On totiž za své doby změnil tolik věcí, na kterých dodnes stavíme. K tomu se ještě vrátím. V tomto období se zrodila katolická církev, ale to za cenu mnoha změn. Když dnes řeknu "katolická církev", tak na co většina lidí pomyslí? Lidi napadnou velké kostely, papež, kněz, mše, neděle, napadne je celé to zřízení, které obklopuje katolickou církev. Ale kde toto všechno najdete v knize Skutků? Kde najdete papeže? Kde tam najdete kněze, jak je prezentován v KC? Kde najdete to církevní shromáždění, nebo církevní budovu? Kde najdete nedělní shromáždění? Nenajdete to v knize Skutků.

Ježíš přišel, aby zbořil ten chrám, aby postavil nový - z živých kamenů, kde by Duch svatý mohl v nás přebývat. Ježíš přišel a řekl: "Nenazývejte nikoho na zemi svým otcem, protože máte jediného Otce, který je v nebi." Ježíš učil mnoho věcí, ale katolická církev to změnila. Najednou máte "svaté místo", máme chrám, máme taky papeže. Samotné slovo "papež" pochází ze slova "otec". Po celém světě je mnoho lidí, kteří papeže takto ctí - jako svého Otce." Ale s tím Ježíš nepřišel. Takže vidíte, že se mnoho věcí změnilo. A když se podíváme - odkud ty změny vzešly? V knize Skutků byli Židé a ti měli svatý den v sobotu. Ježíš přišel a pro něj nebyl nějaký den svatější než jiný, teď můžeme najít odpočinek v Ježíši, ale o tom učilo hodně lidí. Ježíš přišel s něčím novým. Pak ale přišla

katolická církev a chtěli z toho vytvořit velké náboženství a změnili hodně věcí, které Ježíš začal. Takže vytvořili nový svatý den - neděli. Proč? Protože neděle (Sunday), byl den slunce (Sun). Den boha slunce. Konstantin totiž byl veleknězem v sektě, která uctívala slunce. A on byl veleknězem až do konce svého života. Takže hodně věcí, včetně uctívání boha Slunce, začlenil taky do těch základů. Takže najednou máme neděli jako svatý den. Proč? Kvůli Konstantinovi a uctívání boha Slunce. Taky postavil chrám a nasměroval ho na východ, aby na kněze ráno svítilo slunce a mohl tedy zároveň uctívat boha Slunce.

V porovnání s knihou Skutků katolická církev toho změnila opravdu hodně. Ta změna ale přišla za velkou cenu. V knize Skutků je svědectví o Petrovi a Janovi, jak se jdou modlit do chrámu, a před chrámem seděl chromý muž, který je prosil o almužnu. Oni se na něj podívali a řekli, že nemají zlato ani stříbro, ale dají mu, co mají. "Ve jménu Ježíše vstaň!" Postavili toho muže na nohy a on byl uzdraven. To vidíte v knize Skutků všude. Ale během tohoto období se to změnilo. Může dnes říct katolický kněz: "Stříbro ani zlato nemám"? - Ne. Proč? Protože mají mnoho zlata a stříbra. Je to teď velká organizace, velký stroj. Velká firma. Toto teda říct nemůžou, ale nemůžou taky říct: "Ve jménu Ježíše vstaň a chod." Proč? Protože Duch svatý chce být svobodný. Bůh nepotvrzuje a nežehná našim tradicím. On chce potvrzovat a žehnat svému Slovu. Když jsme začali měnit tolik věcí a udělali jsme z toho náboženství, dali jsme Boha do krabice, tak co se pak stalo? Duch svatý prostě odešel. A moc odešla. Ten život odešel. Proč? Protože jsme stavěli na jiném základu než je Boží slovo. Ale když vyjdeme z toho systému a změníme se, tak uvidíme to, co čteme ve Skutcích.

Takže v období katolické církve se změnilo hodně věcí. Pak nastalo temné období, mnoho let se nic moc nedělo. Samozřejmě stále bylo probuzené křesťanství na různých místech, ale ve velké církvi, v katolické církvi život vymíral. Kolem roku 1500 žil v Německu člověk, který se jmenoval Martin Luther. Na kostelní dveře ve Wittenbergu přibil 95 tezí dne 31.10.1517. Přibil to na kostelní dveře a v tom bodě začalo to, co známe jako reformaci. Takto vznikla luteránská církev. Takže máme jen katolickou církev až do roku 1517, kdy začala reformace díky Martinu Lutherovi. "Reformace" "Ospravedlnění z víry (1517)" Takže Martin Luther přišel s ospravedlněním z víry. Něco, co katolická církev taky ztratila.

Musíte tedy vědět, že to k čemu si Bůh Luthera použil a co udělal, bylo úžasné. Nazývat to reformací, je do jisté míry správné, ale zároveň musíme pochopit, že on nereformoval katolickou církev, aby vypadala jako církev ve Skutcích. Mnoho věcí v luteránské církvi vypadá jako v katolické církvi. Celý systém: pořád je shromko v neděli, kněz, který to celé vede, velká církev. Večeře Páně pořád znamená malý kousek chleba a doušek vína. V knize Skutků to bylo jako hostina, kdy spolu jedli a naplnili se jídlem. To se ale změnilo a stalo se to něčím náboženským v katolické církvi a v luteránské církvi to pořád zůstává stejné. Takže Luther přišel s ospravedlněním z víry - ano, ale nereformoval celý systém zpátky, tak jak to vidíme v knize Skutků. Nezměnil církev k podobě, kterou měla v knize Skutků. Ještě jedna věc: když se podíváme na knihu Skutků, tak vidíme, že Ježíš přišel s kněžstvím, které z nás všech učinilo kněze. Každý mohl křtít, každý mohl přijímat večeři Páně, protože jsme všichni kněžími s jedním veleknězem, Ježíšem Kristem. To se změnilo v katolické církvi a tam máme ten stejný systém, kde je papež, máme tam arcibiskupy, biskupy, kněze, mnichy, máme celý systém. A pak máme laiky - a to Ježíš nesnáší, protože nás všechny povolal ke službě. To projdu v následující lekci.

Pak máme reformaci. Co udělal Luther? Vyhodil papeže z té nové církve. Takže teď už nemáme papeže. Ale nenavrátil to zpátky ke kněžství všech věřících, k pěti rolím v církvi, jak čteme v Efezským 4:11. Nezměnil to zpátky, ne. On jen "vyhodil" papeže, ale pořád měl kněží atd. Takže tedy vidíte, že to byla reformace, ale ne konečná - byl to jen začátek. Ono se to totiž stalo taky velkým systémem stejně jako katolická církev. Takže Bůh musel poslat něco dalšího, chce totiž navrátit církev do původního stavu. Takže poslal něco jako "probuzení" a to začalo na počátku 17. století v Anglii. Bylo to baptistické probuzení. Mnoho lidí tam bylo pronásledováno pro víru v křest

všech věřících. Byli pronásledováni jak katolickou, tak luteránskou církví a kalvinistickou taky. Byli pronásledováni, a proto utekli do Holandska a v roce 1609 tam vytvořili první baptistickou církev. "Baptismus" - "Biblické křtění věřících (1609)"

Znovu vidíte tu samou věc, když se bavíme o křtění. V knize Skutků byl každý pokřtěn v ten samý den, kdy uvěřil. Když se podíváte do řečtiny, tak křest znamená "ponoření do vody" jako pohřbení. Bylo to velmi důležité. Tak důležité, že nevidíte v celé knize Skutků nikoho, kdo uvěřil bez toho, aniž by se pak nechal pokřtít. V knize Skutků to bylo nad slunce jasné, ale změnilo se to katolickou církví, protože se stala oficiálním náboženstvím. Bylo to pro všechny ve státě, a tak už to nebylo o víře. Pokřtili tedy všechny - každé dítě, protože dítě nemá na výběr. V katolické církvi se tedy objevil křest malých dětí a pak máme reformaci. Ale co luteránská církev? Vrátil to Luther zpět ke knize Skutků? Ne. On pokračoval ve křtění malých dětí. Takže vidíme, že reformace nebyla kompletní. Pořád stavěla na něčem úplně špatném. Máme tedy baptistické probuzení a to zpět přineslo biblický křest. Tam se to ale nezastavilo. Dobré věci, probuzení atd. většinou začínají mimo církev, bylo na tom něco úžasného. Bylo tam probuzení, víra, oheň, ale nějak to pohaslo a stal se z toho systém.

Takže dnešní luteránská církev není moc jako Luther. Luther byl mnohem radikálnější. Taky baptistická církev už není baptistická, jako byla, když prvně začala. To uvidíme v každém probuzení: všechno začalo úžasně a mimo církev. Byla tam svoboda, byl tam život. Začalo to uvnitř, ale pak se to muselo osvobodit, protože ta "krabice" nemohla udržet to, co Bůh chtěl dělat. Ale vždy, když se to stalo něčím oficiálním, novým náboženstvím, novou vírou, která má své místo ve společnosti, stalo se to organizací nebo tak, tak to pohaslo. To samé můžete říct i o metodistech. John a Charles Wesleyovi přišli s posvěcením skrze víru. Něco, čemu Martin Luther nerozuměl, protože ten nějak věřil tomu, že žijeme v hříchu a nemůžeme s tím vůbec nic udělat. Ale Charles a jeho bratr John Wesley viděl že, "ano, Bůh nás povolal k tomu, abychom byli svatí a Ježíš nepřišel jen proto, aby nám odpustil hříchy, ale i proto, aby nás osvobodil a odňal od nás hřích. Bylo tam něco, čemu rozuměli. Je to důležitá pravda, že máme být svatí jako je Bůh svatý.

Chci vám něco ukázat. Je velmi zajímavé, že za poslední stovky let můžeme vidět, jak Bůh obnovuje církev. Mnoho pravd z Bible, které se vytratily za ten čas, přináší zpátky do své církve. Když půjdete do Židům 6, tak se můžete dočíst, co je základem nás věřících. Tím základem je: pokání z mrtvých skutků, víra v Boha a křest. Tyto věci jsou takovým základem: pokání, víra v Boha a křest. Když si vezmeme tyto tři body, tak je to něco, o čem čteme v knize Skutků, něco, co katolická církev ztratila. Ale Bůh některé věci začal obnovovat. Přišla víra: jsme ospravedlněni vírou! Ne almužnami, chozením do kostela nebo konáním dobra - jen vírou v Ježíše Krista. Pak křest ve vodě a svatost - pokání. Takže vidíme, že věci, které jsme viděli v knize Skutků, které se časem vytratily, Bůh začal obnovovat. A on s tím pokračoval, protože další věc, o které čteme ve Skutcích, má co dělat se vzkříšením z mrtvých, vzkládání rukou, což je k přijímání Ducha svatého, takže tam je další věc, kterou Bůh začal. Dále tady tedy máme církev adventistů "naděje Kristova druhého příchodu (1830)"

Pak začalo něco nového, nazval jsem to: "Finney-Moody" "Křest v Duchu svatém (1821-1871-)" Duch svatý vyzbrojil věřící, ne nějaký dar, ale samotný Duch svatý jim dal moc, aby byli svědky. A ti dva spolu s dalšími Bohu posloužili v navrácení této věci. Když to přišlo, tak jsme znovu mohli sledovat obnovu v každém směru, protože Duch svatý přišel se svou mocí a život věřících byl proměněn. Ale i tak - když shrneme historii církve, tak vidíme: ospravedlnění z víry - ano, posvěcení skrze víru - ano, biblický křest věřících - ano, naděje Ježíšova příchodu - ano, křest v Duchu svatém - ano, moc - ano, ale ten dar, o kterém čteme ve Skutcích, mluvení v jazycích, prorokování, vyhánění démonů, uzdravování nemocných - to je něco, co se vytratilo v katolické církvi a něco, co následující směry nevrátily. Proč? Protože ty směry/církev nestaví na základu knihy Skutků. Upřímně řečeno, jejich základem je tradice (katolická církev) a ne Bible. Víím, že to je provokace říct

takovou věc, ale jde to prostě vidět. Pořád jsme, včetně mě, součástí té historie a stavíme na špatném základu. Takže dnes máme mnoho církví, kde není vidět ten život, dar, a nemají ani správné teologie.

Takže Bůh poslal něco nového: "Letnice" - "Dar Ducha svatého (1906)" ulice Azusa, Los Angeles, Seymour. Skupina lidí se společně modlila, Duch svatý přišel a padl na ně a ten dar byl znovu obnoven v církvi. Ve stejnou dobu probíhalo ještě další probuzení ve Walesu, úžasné probuzení. Sto tisíc lidí bylo spaseno během prvních pár měsíců. Lidé byli radikální, činili pokání, zavřeli věznice, hospody, lidé přestali krást, nadávat, hodně věcí se stalo ve Velšském probuzení. Z toho taky vyšla jedna pravda, která dříve byla ztracena a to sice Pět služebností. "Apoštolství" "Pět služebností (1904)" - Jako čteme v knize Skutků, ale nebylo tomu úplně tak, protože v těch církvích pořád máme ten systém: kněz atd. a těch pět služebností se nedostalo na to správné místo jako ve Skutcích a k tomu se vrátím později. Z toho máme například v Dánsku Apoštolskou církev, která taky staví na velšském probuzení.

Tohle je kousek historie církve, kterou jsem vás právě provedl. A my se z té historie toho můžeme tolik naučit. Co třeba? Například proč dnes děláme věci, které děláme. Když se podíváme na celý ten systém, nebo se podíváme na naši církevní budovu, oni neměli církevní budovu, jako máme my, neměli nedělní shromáždění, jako máme my, neměli takový program na uctívání jako my, kde všechno vypadá stejně, jako byste to dali do škatulky. Neměli to. A mnoho věcí se změnilo za katolické církve: máme budovu, máme kněze, máme nedělní shromáždění s tím systémem uctívání, který máme dnes. To se změnilo. Katolická církev a luteránská církev nějak vypadá jako katolická a každá jiná církev taky vypadá jako luteránská církev. Adventisté mají sice shromáždění v sobotu, ale jinak neustále vidíme to samé - nedělní shromáždění, církevní budova - všechno nějak vypadá stejně a když dnes cestujete po světě, tak skoro každá církev vypadá stejně. Vždy máme pastora, který stojí vepředu s Biblií a říká: "V naší církvi stavíme jen a jen na Slově!" To sice říkají, ale neví, že celý základ, na kterém staví, pokud jde o shromáždění, o chození do kostela, o celou tu hierarchii, co se církevních shromáždění týče... to není Bible, ale je to katolická církev už od roku 300 nadále, a proto byl z lidí nějak tak vysán život, protože jsme všichni povoláni sloužit Bohu, o tom budu mluvit v další lekci.

Pokud jen chodíte do církve, sedíte a posloucháte a nic s tím neděláte, tak nějak pomalu umíráte a to vidíme dnes, protože tento systém církve není schopen činit učedníky. Chci říct svědectví ze svého života. Byl jsem spasen v jedné takové "krabici". Přišel jsem do církve, rozhlížel jsem se kolem a řekl jsem si: "To co vidím, to je křesťanský život." a stejně jako mnozí jsem měl velkou touhu sloužit Bohu. Tak ok, "jak můžu sloužit Bohu?", rozhlížel jsem se, přemýšlel jsem nad službou a řekl jsem si: "Neumím zpívat, nemůžu tedy chválit, protože nemám dobrý hlas. Ok, chci kázat, ale to nemůžu, protože to má na starosti někdo jiný..." Tak jsem se stal takovým uvaděčem a pomocníkem. Bylo to fajn, ale pamatuji si, že po několika letech jsem chtěl víc, chtěl jsem kázat, protože to byla jediná věc v církvi, která by mi zřejmě šla. Tak jsem se zeptal kamaráda: "Jak můžu začít kázat?" A on řekl: "Ok, tam se dostaneš, začni v nedělní škole, za několik let bys mohl být vedoucím mládeže, za několik let budeš moci kázat jednou do roka v neděli..." A to mi řekl. Tak jsem si všechno spočítal, a kdybych tedy udělal vše podle systému, tak by mi to zabralo pět let, než bych mohl kázat jednu neděli každý rok. To nějak tak otevřelo mé oči, když jsem se rozhlédl, byl jsem v šoku, protože kolem mě bylo plno lidí, kteří chodili na biblickou školu, "znali Boha", ale kde byl ten život?! Oni prostě jen chodili do církve, seděli, nesloužili a vůbec nic se nedělo.

Viděl jsem, že na tom je něco špatně, a proto jsme se s ženou přestěhovali do jiného města, abychom pomohli pár lidem vybudovat církev, a tenkrát jsme byli mladí, zapálení a nikdo na nás nedohlížel, takže jsme měli svobodu dělat, co jsme chtěli. Pamatuji si to: "Teď jsme svobodní! Ano!" A pamatuji si, že jsme měli mít první nedělní shromáždění, tak jsme přemýšleli: "Co budeme dělat? Ty budeš kázat. Jo! To bude dobré! A já povedu shromáždění, ano, super! Ale taky chceme vybírat

dary, jo, ale nemůžeme je vybírat a pak kázat, ne. Tak co kdybych lidi přivítal, zazpívali bychom pár písní, pak oznámení a pak bychom přijímali dary, pak zase nějaké písničky a pak budeš kázat. "Ano, tak to udělejme!" Měl jsem z toho radost, dokud jsem se nepodíval na papír. Vůbec se to nelišilo od toho, z čeho jsme vyšli. Je potřeba pochopit, že jsem něco opustil, protože jsem chtěl činit učedníky, chtěl jsem to změnit, ale jedna věc je opustit to staré a jiná je ze sebe to staré dostat. Jako pro Mojžíše pro kterého nebylo tak těžké dostat Izraelity z Egypta, ale bylo těžké dostat Egypt z nich. Vždy se na něj dívali zpátky. A já jsem byl spasen, přišel jsem do církve, a když jsem ji opustil, tak za chvíli jsem chtěl postavit něco nového, chtěl jsem činit učedníky atd. Skončil jsem ale znovu s tím starým. Opět to byly nedělní shromáždění, kde máme vítání, písničky, oznámení, písničky k sbírce, pak se káže a potom je večere Páně. A to vypadalo přesně jako to, z čeho jsem vyšel. Vypadalo to drasticky jinak, než jak o tom čteme [v Bibli].

V první církvi neměli takový systém, ale já teď i po mnoha letech v Dánsku mám ten systém. Proč? Kvůli těm základům, z katolické církve. Nějak to pokračuje a my všichni jsme součástí těchto tradic. Můj příběh je, že jsme to místo opustili, šli jsme jinam a po každém založení nové církve jsme se něco málo naučili, ale nebylo jednoduché se osvobodit z té krabice, z té tradice. Nakonec mi ale Bůh dal sen a já jsem zažil svobodu. Když jsem ji zažil, mnoho věcí se změnilo. Přestěhovali jsme se tedy do jiného města a pak nás Bůh tak nějak vedl na poušť. Přišli jsme o dům, o peníze, manželka byla tenkrát nemocná, ležela v posteli a já jsem chtěl zemřít... Bylo to asi tak před 4 lety. Byl jsem připraven zemřít. Ptal jsem se Boha: "Kde jsi?!" Tenkrát jsme přišli o vše. Ale když jsme všechno ztratili, našli jsme Ježíše a já měl období dvou let nebo roku a půl, kdy jsem nebyl součástí církve, takže jsem viděl všechno zvenčí. Tehdy s tou novou perspektivou jsem začal vidět věci úplně jinak. Bylo to, jakoby mi někdo sundal brýle a já viděl věci jinak. Tehdy pro mě začal nový život. Můžu říct svědectví o tom, jak jsem se tehdy jednou postil 40 dní a jednoho dne na mě Bůh promluvil a řekl "Torbene!" A mě to překvapilo. Řekl mi, "běž do Nordskov", což je město na druhé straně Dánska a já prostě věděl, že to byl Bůh. Šel jsem domů, brečel jsem, byl to silný zážitek. Tak jsme tedy šli do Nordskov.

Přišel jsem tam a řekl jsem: "Bože, tak jsem tady. Co chceš, abych tady dělal?" Chodil jsem po městě, dny jsem se modlil a čekal jsem na Boha. Pak jednu neděli v malé baptistické církvi, kde jsem už kázal - znám tamějšího pastora, za mnou přišel jeden chlapík a já se za něj modlil, měl bolavé koleno a měl být operován následující týden. Bůh ho uzdravil a on mohl chodit bez problému po schodech nahoru a dolů. Po shromáždění přišel za mnou a oslovil mě. "Kdy k tobě Bůh promluvil, že máš jít do Nordskov?" A já se na něj podíval a řekl, "ve čtvrtek odpoledne, modlil jsem se na poli tak kolem třetí hodiny... proč?" On řekl: "To je úžasné, já našel tvé stránky v pondělí a taky jsem se modlil k Bohu v pondělí, úterý, středu: "Bože, pošli Torbena do Nordskov, aby se za mě modlil a já byl uzdraven!" A to pro mě byl velký šok. "Wow!" Já jsem na druhé straně Dánska, modlím se, Bůh mi řekl, kam mám jít a já šel, protože se ten chlap modlil a pak byl uzdraven. Na cestě zpátky jsem manželce řekl: "Toto přesně chceme! Chceme život, kde jsme vedeni Duchem." Teď už máme stovky svědectví o tom, jak nás Duch vede v každodenním životě.

Když jsem se totiž začal osvobozovat z těch tradic, tak jsem najednou viděl, kým jsem: jsem knězem, jsem naplněn Duchem, jsem chrámem Božím! Bůh mě může používat každý den. To mi pomohlo se vrátit ke knize Skutků Každý člověk, se kterým jsem doposud pracoval a koho jsem toto učil, zažil to samé. Když se osvobodí od tradic a přesvědčení, tak najednou začnou zažívat život, o kterém čteme v knize Skutků. A toto je moje vyučování. Velká část pochází z toho období, kdy jsme byli na poušti, začali jsme vidět věci nově a osvobodili jsme se od těch tradic. Chci už na začátku říct, že miluji církev. Nejsem proti církvi. Chci ale vidět reformaci. Když Luther začal reformovat katolickou církev, tak mu řekli, že je poslán satanem, aby zničil církev. My dnes ale víme, že Luther nebyl proti církvi, on ji chtěl reformovat.

Já proti církvi taky nejsem, já církev chci reformovat, ale můj pohled na církev je velmi odlišný

od jiných. Já jsem doposud mluvil v mnoha církvích. U letničních, baptistů, zkrátka v různých "systémech". A já tam můžu kázat a respektovat to. Věřím ale, že pokud opravdu chceme být efektivní v činění učedníků, tak se musíme vrátit a podívat se na základ. Musíme změnit základy. Nepoznáte totiž zdravou církev podle toho, kolik má peněz. Kvalitu nepoznáte z toho, kolik má církev členů, kolik lidí chodí v neděli, nepoznáte to z toho, kolik má církev aktivit, ne. A obzvlášť to nepoznáte z toho, jak to vypadá v neděli, protože v neděli se každý usmívá a všechno vypadá báječně. Ne, pokud chcete vidět, jestli něco je dobré a zdravé, tak to poznáte podle ovoce: Činí učedníky? Milují Ježíše, následují ho, jednají podle jeho slova i svými skutky? Mluvíme tady o životě s Ježíšem, nejen v neděli dopoledne, ale v pondělí, úterý, středu, čtvrtek a tak dále. Takže jestli chcete vidět, zda je církev dobrá, tak se podívejte, co lidé dělají v pátek, co mladí dělají v pátek večer, o čem starší lidé mluví ve středu odpoledne, co lidé dělají, když jsou spolu. Vychází z jejich úst Boží slovo nebo sprosté vtipy?

Jsem velmi smělý v tom, co dnes dělám, protože vidím ovoce. Lidé se stávají učedníky Ježíše, rostou a já chci vidět takovou reformaci v církvi. Taky věřím, že mnoho kněží chce taky vidět tu reformaci. Já totiž potkal mnoho kněží, kteří nějak umírají v tomto systému. Začnou v něm, protože chtějí činit učedníky, ale nakonec skončí v nedělním shromáždění, středečním, pak zase v nedělním, a začne z nich vyprchávat život. Lidé už nerostou, protože je to svým způsobem zabíjí. Já jsem byl knězem i tou tradiční cestou a tehdy ten život ve mně skomíral, bylo to těžké, ale když jsem změnil ten způsob, tak se změnilo hodně věcí. Mám o tom knihu, "The Last Reformation" (Poslední Reformace) Je na webu a doporučuji jí lidem, kteří chtějí jít opravdu do detailů. Můžete si ji koupit jako ebook na Amazonu, na různých místech a na mých stránkách thelastreformation.com, kde můžete koupit ebook nebo papírové vydání. Doporučuji vám si to přečíst, protože v ní najdete detailněji historii církve a zodpoví otázky, proč děláme to, co děláme.

Když už o tomto mluvím, tak chci říct, že problémem není jen církevní systém - proč děláme, co děláme. Na vině je i naše teologie. Jak jsme to viděli v katolické církvi: tehdy se z teologie vytratilo hodně věcí a pak přišlo ospravedlnění z víry, křest věřících, posvěcení, křest v Duchu svatém atd., ale Bůh s tím nepřišel, aby lidi seděli s tou pravdou v "krabici". Mnoho lidí je takových, hlavně luteráni v Dánsku věří: "My jsme luteráni. Cha, my nepotřebujeme Ducha svatého, protože máme všechno v luteránské církvi." Tak to ale není, protože ve všem je pravda. Neříkám, že to poslední je to nejlepší, protože baptisté se toho můžou hodně naučit od metodistů, co se týče posvěcení skrze víru a svatosti. Takže, neříkám, že toto je to nejlepší. Ne.

Věřím, že uvidíme, že každá pravda se nějak spojí dohromady, ale nespojí se tak, že se všechny tyto velké denominace spojí v jednu, to ne. To totiž nemůžete udělat. Dnes vidíme falešné probuzení, kdy se mnoho církví opět kloní zpátky ke katolické církvi a já jsem v šoku, jak třeba letniční kazatel sympatizuje s katolickou církví, s celým tím obdobím, že to prostě stojí za vším a tak. Nevracejte se k tradicím! Vraťte se k Bibli! Ke knize Skutků místo tohoto! Ale oni s katolickou církví prostě nějak sympatizují a to je to falešné probuzení, které vidíme, které se právě děje. Jen počkejte, v blízké budoucnosti toho bude více a více. Ale skutečné probuzení je, když lidi z těch krabic a škatulek vyjdou, ty se zhroutí a pak budeme sjednoceni jako jeden národ. Když potkáváte lidi na ulici nebo v jejich domovech, tak nemají na čele nálepku "Letniční" nebo "Baptista".. ne! Jsi prostě učedníkem Ježíše a já věřím, že to Bůh chce, abychom to udělali - sjednotili se jako jeden národ, abychom se vše správně naučili.

Můžete totiž mít "pravdu", ale pokud máte jen jednu "pravdu" bez jiných, tak jste na omylu. "Ano, jste ospravedlnění z víry," Ježíš ale neřekl: "Jděte a ospravedlňujte." Ne. On řekl: "Běžte a čiňte z lidí učedníky, aby mě poslouchali." Abychom ho poslouchali, tak potřebujeme pohřbít starý život, takže žít svatý život je na místě, potřebujeme se soustředit na věčný život, potřebujeme Ducha svatého, ten dar. Takže to všechno potřebujeme, když chceme následovat Ježíše.

Chci vám jen ukázat, jak například ta teologie je špatná. Kdybych třeba vzal deset desetiletých

děti, dal jim Bibli, požádal je, aby si přečetli evangelia a knihu Skutků a pak se jich zeptal: "Kdy se člověk nechá pokřtít?" Buď první neděli po jejich spasení, nebo třeba za měsíc, až se něco naučí v církvi, anebo za mnoho let, až když se cítí být připraveni se nechat pokřtít? Jestli si ty děti přečetli knihu Skutků, tak se na mě podívají a řeknou: "Ani jedno z toho, hned v ten samý den. Proč?" Protože ono je to tak jasné. Tak jasné, že to desetileté děti pochopí. Každý kdo uvěřil ve Skutcích, byl pokřtěn v ten samý den. Každý. Každý. Činili pokání, byli pokřtěni, přijali Ducha svatého. Tehdy to začínalo. Pro těch deset dětí by to bylo tak jasné, ale kdybych si vzal 5 superchytrých lidí z každé denominace, kteří čtou řecky, hebrejsky a kteří studovali teologii po mnoho let a položil jim tu samou otázku: "Kdy se člověk dá pokřtít?" Tak mi dají 5 různých odpovědí podle toho, kde studovali. Žádná z těch odpovědí, ale nebude pravda, protože která z těchto denominací křtí lidi v ten samý den? Žádná. Proč? Protože to nesedí do jejich "krabic", takže takto jsme nějak vzali moc z Božího slova, kvůli našemu náboženství, našim tradicím. Do těchto denominací to prostě nesedí, že bychom křtili lidi v ten samý den, protože chceme, ať se to děje v církvi na shromáždění, ať to je organizované, a proto ztrácíme tu moc, ztrácíme život, protože Bůh nepotvrzuje naši tradici, potvrzuje svá slova!

A já jsem zažil, že jsem lidi křtil v ten samý den, Duch na ně padal, takže lidi najednou začali mluvit v jazycích, aniž by se za ně někdo modlil. Proč? Bohu se to líbí. Bůh miluje své slovo. Líbí se mu, když ho ctíme a posloucháme ho. Když děláme, k čemu nás povolal on a ne naše tradice. Takže ti chytrí lidi, kteří čtou v řečtině a hebrejštině, nevidí, co Slovo říká, ale deset dětí to vidí. My často věříme, že to je o tradicích, vědomostech a vyučování. Mnoho lidí v církvích po celém světě si myslí, že když chtějí uctívat nebo sloužit Bohu, tak prostě musí jít na biblickou školu. Ne! To fakt ne! Šli snad v knize Skutků do biblické školy? Ne! Znali Ježíše? Ano. Měli hodně vědomostí? Ano, ale získali je tak, že byli s Ježíšem a ne studiem v biblické škole. Neříkám, že je biblická škola nějak špatná, ale je tam problém, že když jí ukončíte, tak čtete Bibli s jinými brýlemi.

Například když potkám člověka, který studoval teologii, tak můžu říct, čemu ten člověk věří, aniž bych se ho ptal. Jen potřebuju vědět, kde studoval. Pokud studoval na luteránské biblické, tak "aha, takže věříš tomu a tomu." Pokud studoval u metodistů či baptistů tak "aha, takže věříš tomu a tomu." Vidíte? A to samé se děje, když jsme spaseni a vyrůstáme v určité denominaci, v určitém systému, tak často věříme, že to, čemu věříme, je jediná pravda, protože vše, co nás obklopuje, vypadá jako pravda. Máme kolem sebe chytré lidi, kteří znají Bibli mnohem lépe než my, takže to tedy musí být pravda. Ale zapomínáme, že každý směr má takové lidi a každý věří, že to vidí správně. Často to ale nevidíme, protože čteme skrze brýle. Mám přátele, kteří slouží u luteránů, jsou velmi chytrí v mnoha ohledech, ale co se křtu týče, tak to prostě nevidí. Když si čtu, co říkají. Kdybych učil ve škole a dal jim to za úkol, tak získají nejhorší známku. Proč? Protože jejich teologie je TAK špatná, co se křtu týče. V mnoha ohledech je silná, ale v tomto je hrozná.

Nevidí to kvůli svým brýlím nebo se bojí to vidět, protože kdyby to najednou uviděli a změnili názor například na křest, tak by přišli o práci, své přátelé, své peníze, ztratili by všechno, protože by najednou už nebyli součástí té krabice. A to je ten problém. Ty krabice nám často brání v získání správné teologie a v poznání Boha. Naše krabice. Naše škatulky. Někdy se stává, že třeba kněz čte Bibli a pak řekne, "jo, stal jsem se baptistou!" nebo baptista čte o Duchu a stane se letniční, ale jak často to vidíme? Moc ne. Většinou to je tak, že v jaké církvi se člověk stane křesťanem, kde roste, tak v jejím stylu pak pokračuje celý život. Možná věříte, že jste měli takové štěstí, že jste vyrostli v té správné denominaci, která má jen a jen pravdu. Já nevěřím tomu, že někdo má celou pravdu. Věřím, že musíme od každého nějak získat nějaký kousek pravdy, než poznáme Pravdu. Není to tedy jen o teologii. Je to o tom, že sundáme ty náboženské brýle. Nechci se s lidmi dohadovat o teologii, protože to jsem už dělal v minulosti. Nechci moc diskutovat. Chci čas využít k trénování a vyučování, aby si lidé mohli sundat své brýle, a sami začali číst Bibli, aby je Duch svatý mohl učít. Když to totiž uděláte, tak najednou: "Wow!" Uvidíte věci, které jste dříve neviděli.

Ted' už taky víte, proč se můj web jmenuje Poslední reformace. "Katolický systém musí padnout

a Bůh nás všechny spojí, než Ježíš znovu přijde." "Poslední reformace." Tak se jmenuje má kniha, má webová stránka a týká se to i toho, o čem jsem dnes mluvil. Věřím, že stojíme před poslední reformací, protože Bůh za posledních mnoho let stavěl svou církev, chce nám sundat naše brýle, chce nás dostat ze špatných základů a přivést k tomu jednoduchému, ale mocnému životu, o kterém čteme v knize Skutků. Jako ti lidé, kteří přišli z Holandska a chtěli se naučit uzdravovat nemocné. Já jim nedal moc teorie. Prostě jsme šli na kávu, bavili se o Ježíši a o jiných věcech, pak jsem je vzal na ulici, jako už mnoho lidí v minulosti a za 20 minut se už modlili za nemocné lidi, a za 40 minut již oba viděli lidi uzdravené. Nebylo třeba moc vyučování, ne. Když zkrátka ten život ukážeme tak, jak to dělal Ježíš, tak můžeme být efektivní. A toho to s vámi chci docílit v této biblické škole ve 20 lekcích. Nějak vás krok za krokem vezmu zpátky k tomu životu, o kterém čtete ve Skutcích. Víím, že bude hodně otázek. "A co s tím?" "A co uděláme?" "A co tohle?" A já říkám: "Klídek." Krůček po krůčku, pochopíte to později.

Co bych ale chtěl, abyste udělali před nadcházející lekcí, je to, abyste si vzali Bibli, knihu Skutků a začali ji prostě číst. Přečtěte ji, začněte na začátku. Až ji budete číst, tak se soustředte na to, jak tam vypadá církev. Pak si řekněte: "Toto je normální křesťanský život." "Toto je normální křesťanský život." Přečtěte si knihu Skutků a řekněte si: "Toto je normální křesťanský život." A snažte se nějak zapomenout na to, v jaké církvi jste; na to, co vás obklopuje. Mysleli byste si pak, že to je normální. Ale Boží slovo, kniha Skutků - TO je ten normální křesťanský život. Vemte si Skutky, přečtěte si je, a jestli chcete víc, tak si objednejte mou knihu. Bylo by fajn, kdybyste ji měli a četli ji v průběhu této biblické školy, mohlo by to být pro vás velkým požehnáním. Jinak vás tedy chci vidět příští týden. Více probereme systém kněžství, že všichni jsme kněžími a pomůžu vám se v životě vrátit na místo, kde můžete růst, protože dnes na západě jsme vybudovali křesťanství, kde je to hlavně o vědomostech. O vědomostech to ale [vůbec] není. Je to o poznání a konání.

Často si říkáme, "Já jen potřebuji více teologie, biblickou školu, lepší vzdělání...", ale když se podíváte na lidi, kteří studovali teologii třeba i mnoho let, tak čím déle studovali, tím méně jsou použitelní v Božím království, když přijde na růst, na vyhánění démonů, uzdravování nemocných, slyšení Boha, vedení Duchem svatým. Teologie nahrazuje tu praktickou, jednoduchou poslušnost Božímu slovu. To jsem přesně udělal s tím párem z Nizozemska. Tak radikálně to změnilo jejich život! Trvalo to pouze 20 minut. Baval jsem se s nimi a říkal jsem si, že to je tak úžasné a zároveň tak jednoduché. Nic nového, jen jsme dělali, co Ježíš řekl v Lukáši 10:9 "Jděte, uzdravujte nemocné a kažte evangelium." Často ale z věcí děláme teologii, namísto jednoduché poslušnosti. Abychom to ale mohli dělat, tak potřebujeme platformu. Musíme pochopit, že Ježíš chce být součástí našeho každodenního života. Jo, a o tom budu mluvit příště. Bůh vám žehnej a uvidíme se za týden.